

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 48 din 31.01.2023

Dosar nr.: 369/2022

Petiția nr.: 3911/02.06.2022

Petent:

Reclamat: Serviciul de Informații Externe al României

Obiect: petentul se consideră discriminat la locul de muncă deoarece i-a fost solicitată testarea anti covid 19, nefiind persoană vaccinată

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. Serviciul de Informații Externe al României, loc. București, șos. București – Ploiești nr. 280-282, sector 1

II. Citarea părților

3. Prin adresa nr. 3911/30.06.2022 comunicată petentului s-a constatat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 11 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor la CNCD, în sensul că petentul nu a depus **dovezile** pe care se sprijină fiecare capăt de cerere, petentului fiindu-i solicitat să își completeze petiția în conformitate cu articolul mai sus menționat.

4. Petentul nu a răspuns la adresă în termenul acordat de Consiliu.

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

6. Părțile au fost citate pentru data de 21.11.2022 (filele 6-7 din dosar) la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD).

7. La audierea din 21.11.2022 părțile au fost absente.

8. Punctul de vedere depus de partea reclamată anterior audierii a fost comunicat petentului prin adresa nr. 8799/05.12.2022 (fila 13 din dosar).

9. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

10. Prin petiția nr. 3911/02.06.2022 petentul precizează următoarele aspecte relevante:

- are funcția de subofițer tehnic I – suport operativ în cadrul Serviciului de Informații Externe al României;
- în data de 21.07.2021 conducerea instituției i-a pus în vedere prin informare scrisă să efectueze testare RT – PCR la întoarcerea din concedul de odihnă efectuat pe teritoriul României, deoarece este un cadru nevaccinat anti-covid, în caz contrar fiind amenințat că nu va mai fi primit la muncă și i se va interzice accesul la obiectivele instituției, fiind condiționat în actul muncii, fapt care s-a și realizat;
- în data de 24.07.2021 a intrat în concediu medical pentru 3 luni, suferind o ruptură totală de tendon ahilian, la piciorul drept, produsă probabil pe fondul stresului provocat de hărțuirea și umilințele la care a fost supus;
- în data de 24.07.2021, ziua în care și-a rupt piciorul, petentul era planificat de Ajutor Ofițer de Serviciu Principal SIE, dar nu a fost primit la muncă;
- după revenirea din concediu medical a urmat izolarea sa 8 ore/zi într-o cameră din instituție, timp de 3 luni, iar începând din luna februarie i s-a schimbat domeniul de activitate fiind mutat cu forța la Serviciul Administrativ, unde i s-a ordonat să desfășoare activități cu efort fizic, deși beneficia de o scutire medicală din cauza operației la picior;
- urmare tuturor umilințelor la care a fost supus, petentul a fost obligat să își depună demisia la data de 30.03.2022, după 15 ani de activitate în slujba țării, cu misiuni externe și interne executate cu succes, fără sancțiuni sau alte abateri;
- petentul consideră că faptele angajatorului sunt discriminatorii având în vedere că la nivel internațional și național nu există nicio lege care să impună obligativitatea vaccinării sau a testării RT – PCR a personalului nevaccinat anti – covid (personalul vaccinat a fost scutit de această acțiune la revenirea din concediu de odihnă);
- faptele discriminatorii au fost săvârșite cu intenție;
- actul vaccinării presupune o decizie ce depășește actul limitat al muncii și interferează cu viața privată și drepturile fundamentale ale omului, fapt ce nu este permis;
- condiționarea raportului de muncă al petentului de efectuarea unui vaccin sau testare RT - PCR este inoportună, discriminatorie și încalcă flagrant legislația muncii și regulamentele militare;
- este o încălcare a dreptului petentului la informare;
- injectarea nu poate fi obligatorie;
- vaccinurile sunt în perioada de testare, iar refuzul acestei proceduri este unul corect și rațional;
- deși petentul a solicitat în scris reconsiderarea atitudinii SIE în raport cu cerința impusă acestuia, au continuat actele și faptele de natură să îl intimideze;
- conducerea instituției a împărțit salariații în vaccinați și nevaccinați, creând la locul de muncă un climat de insecuritate a raporturilor de muncă, un fals conflict între militari, fapt ce încalcă flagrant drepturile petentului decurgând din contractul de muncă, dar și cele

garantate de Constituția României și CEDO;

- încurajarea vaccinării de către angajator este discriminatorie;
- vaccinul anti-covid 19 este experimental, cu milioane de reacții adverse, multe deosebit de grave;
- petentul solicită admiterea sesizării așa cum a fost formulată.

Susținerile părții reclamate

11. Prin adresa nr. 8301/16.11.2022 partea reclamată își exprimă punctul de vedere prin care arată următoarele:

- solicită respingerea petiției ca neîntemeiată;
- în fapt, prin sesizarea depusă de petent sunt reclamate presupuse fapte de discriminare ale SIE constând în măsurile luate la nivel instituțional în vederea prevenirii contaminării cu virusul SARS-COV-2, respectiv necesitatea prezentării de către personalul nevaccinat a rezultatului negativ al unui test RT – PCR la întoarcerea din concediul de odihnă;
- petentul reclamă că s-a realizat o discriminare între personalul vaccinat și cel nevaccinat, care i-ar fi cauzat îngrădirea dreptului la muncă, prin aceea că, la data întoarcerii sale din concediul de odihnă, respectiv data de 21.07.2021, acesta nu a mai putut desfășura activitățile specifice conform planificării, deoarece a refuzat efectuarea unui test RT – PCR;
- în contextul normativ existent, SIE avea obligația legală de a lua măsuri pe perioada stării de alertă pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID -19 și pentru menținerea capacității operaționale a tuturor structurilor;
- în ceea ce privește cazul particular al petentului. La acel moment, îndeplinirea activităților specifice din fișa postului acestuia presupunea interacțiunea cu numeroși membri ai personalului instituției, situație care, cu atât mai mult, reclama prudență, pentru asigurarea securității și sănătății în muncă a lucrătorilor, măsurile adoptate de SIE fiind justificate și având un scop legitim;
- începând cu data de 24.07.2021 (când petentul a suferit o ruptură completă de tendon ahilean drept) și până la data de 27.10.2021 petentul s-a aflat în concediu medical, interval în care a fost operat și s-a aflat într-o perioadă de recuperare;
- totodată, în același interval de timp, mai precis în data de 14.10.2021, înainte de reluarea activității, petentul a efectuat o testare RT – PCR, rezultatul fiind pozitiv, aspect ce a impus acordarea unui nou concediu medical;
- petentul și-a reluat activitatea începând cu data de 01.11.2021, însă, având în vedere situația medicală neclară a acestuia (capacitatea de muncă fiindu-i evaluată în paralel de Comisia de expertiză medico – militară, care a emis la data de 04.11.2021 Decizia medicală nr. A 7441/5) nu s-a putut realiza și programarea acestuia în serviciul de Ajutor al Ofițerului de Serviciu Principal;
- prin decizia medicală menționată, necontestată de petent, a fost stabilit diagnosticul funcțional de deficiență ușoară și o incapacitate adaptivă ușoară de 30% care nu determină un grad de invaliditate, însă îl clasează pe petent ca apt limitat în timp de pace și război; au fost formulate recomandări;
- în aceste condiții, petentul putea fi trecut în rezervă sau direct în retragere, după caz, fiind clasat “apt limitat”;
- instituția a luat în considerare solicitarea petentului de a fi menținut în activitate și, având în vedere recomandările formulate, a identificat un post liber în instituție,

compatibil cu starea de sănătate a acestuia, perioadă pe care subofițerul o califică, în mod nejustificat, drept izolare;

- în toată acesată perioadă de timp s-au respectat recomandările Comisiei de expertiză medico – militară;

- la data de 07.02.2022 petentul a fost mutat pe un post de subofițer gestionarea partimoniului cu schimbarea domeniului de activitate, iar potrivit fișei postului, responsabilitățile acestuia nu presupuneau activități fizice intense, de natura celor pe care petentul susține că le-ar fi desfășurat; petentul a fost de acord cu schimbarea domeniului de activitate;

- în intervalul 14.02 - 06.03.2022 petentul s-a aflat în concediu de odihnă, iar în data de 30.03.2022 a depus raportul de demisie, solicitând trecerea în rezervă în temeiul art. 85 alin. 1 lit h) din Legea nr. 80/1995, fără a-și motiva decizia;

- în data de 18.04.2022 SIE a procedat la emiterea Ordinului de trecere în rezervă a petentului, ca și consecință a demisiei înaintate de acesta, un act unilateral de voință al salariatului, care nu este supus aprobării angajatorului, acesta din urmă fiind obligat să ia act de demisie și să procedeze la întocmirea formalităților legale necesare în vederea punerii în aplicare a demisiei;

- ulterior trecerii în rezervă petentul a formulat două cereri de chemare în judecată transmise spre soluționare Tribunalului București, una către Secția de Litigii de Muncă, cealaltă către Secția de Contencios Administrativ, reclamând aceeași situație ce face obiectul prezentei cauze;

- partea reclamată consideră că petentul nu a suferit o discriminare cauzată de împrejurarea că nu s-a vaccinat împotriva COVID – 19, măsurile dispuse în cursul anului 2021 la nivelul întregului personal SIE fiind de natură a preîntâmpina apariția unor deficiențe în activitatea specifică și a menține, fără sincope, capacitatea operațională a Serviciului. Măsurile luate pe plan instituțional împotriva răspândirii COVID – 19 și-au dovedit eficiența chiar în situația de față, petentul efectuând o testare RT- PCR cu rezultatul pozitiv înainte de reluarea activității, aspect ce a impus acordarea unui nou concediu medical și izolarea acestuia la domiciliu;

- partea reclamată apreciază că personalul care a fost vaccinat nu se afla în acel moment într-o situație similară cu cel nevaccinat, aceasta fiind conduita adoptată și la nivel național și european, fiind impuse prin legislația națională și comunitară măsuri de prevenire și combatere a infectării cu virusul SARS – COV – 2, bazate pe certificatul COVID -19;

- tratamentul diferențiat adoptat prin conduita internă a SIE a avut loc între persoane fizice care nu se aflau în situații anologhe, comparabile și, ca atare, nu suntem în situația unei discriminări; există justificare obiectivă și rezonabilă, iar măsura este una proporțională cu scopul urmărit;

- dreptul la muncă nu este unul absolut, acesta poate fi condiționat de îndeplinirea unor cerințe medicale, atât la încheierea contractului de muncă, cât și în perioada derulării acestuia. Statul are o obligație pozitivă de a lua măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice și să asigure securitatea și sănătatea salariaților;

- măsura introducerii testării personalului nevaccinat (care deci nu posedă certificat digital Covid - 19) a fost una justificată obiectiv, întrucât limitarea anumitor drepturi și libertăți este legală pentru a proteja și asigura, pe de o parte, sănătatea publică, iar pe de altă parte, apărarea țării și a intereselor naționale de securitate, având în vedere

specificul activității SIE.

IV. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

12. Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor, la art. 11 alin. 1 prevede:

„(1) *Petiția privind acte sau fapte de discriminare va cuprinde:*

a) numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor. Dacă reclamantul locuiește în străinătate, se va arăta domiciliul ales, unde urmează să i se facă toate comunicările privind soluționarea petiției;

b) numele și calitatea celui care reprezintă partea, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele acestuia și sediul profesional;

c) obiectul petiției;

d) arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază petiția;

e) arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere;

f) semnătura.”

13. Privind probarea faptelor de discriminare, art. 20 alin. 6 din **O.G. nr. 137/2000** stabilește: *„Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.”.*

14. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

10. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

11. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”*).

12. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: *„art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (Van der Mussel împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75).*

13. În conformitate cu cazuistica CNCD, menținută prin soluțiile instanțelor de judecată, diferențierea dintre persoanele vaccinate și nevaccinate, în condițiile pandemiei, motivate din necesități medicale, nu reprezintă discriminare. Astfel prin **Hotărârea nr. 252/2022** CNCD arată:

„61. Colegiul director analizează dacă persoanele care posedă certificat verde COVID-19 se află într-o situație comparabilă cu cei care nu posedă acest certificat, astfel, drept consecință, cei din urmă având accesul interzis la anumite servicii de interes public.

62. Colegiul director va avea în vedere rezultatele cercetărilor științifice de la nivel mondial și național, existente la momentul analizei introducerii acestui certificat, precum cele ale Organizației Mondiale a Sănătății. În acest demers, scopul Colegiului director nu este de a adopta o poziție sau alta între rezultatele cercetărilor științifice, întrucât o astfel de analiză ar depăși competențele legale ale instituției.

63. Astfel, potrivit OMS, instrumentul primordial, sigur și eficient al luptei împotriva pandemiei Covid-19, îl reprezintă accesul echitabil la vaccinuri, din aceste motive OMS sprijină cercetările pentru producția și folosirea vaccinurilor¹.

64. Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD) a subliniat că „în comunitatea științifică globală este acceptat în sens larg că, modalitatea cea mai eficientă de a depăși COVID-19 este realizarea peste tot în lume a vaccinării în masă a populației”.

65. Uniunea Europeană consideră programul de vaccinare ca fiind cel mai important instrument în lupta împotriva pandemiei COVID-19: „(a) pandemia Covid-19 provoacă pierderi umane și economice extreme asupra Uniunii Europene și a lumii. Cheia unei soluții de durată la criză constă cu siguranță în dezvoltarea și implementarea unui vaccin eficient și sigur împotriva virusului” – se arată în Strategia privind vaccinurile anti COVID-19 a Comisiei Europene publicate la data de 1 iunie 2020.

66. Pct. (7) din Preambulul Regulamentului (UE) 2021/953 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 14 iunie 2021 privind cadrul pentru eliberarea, verificarea și acceptarea certificatelor interoperabile de vaccinare, testare și vindecare de COVID-19 (certificatul digital al UE privind COVID) pentru a facilita libera circulație pe durata pandemiei de COVID-19 arată că persoanele vaccinate sau cele care au trecut prin boală, respectiv testate sunt într-o situație diferită față de cele care nu se înscriu în categoria persoanelor anterior descrise. „Potrivit dovezilor științifice actuale, care continuă să evolueze, se pare că persoanele vaccinate sau care au avut un rezultat negativ recent la un test pentru depistarea COVID-19 și persoanele care s-au vindecat de COVID-19 în ultimele șase luni prezintă un risc redus de infectare a altor persoane cu SARS-CoV-2. Libera circulație a persoanelor care, potrivit unor dovezi științifice solide, nu reprezintă un risc semnificativ pentru sănătatea publică, de exemplu pentru că sunt imune și nu pot transmite SARS-CoV-2, nu ar trebui să fie restricționată, întrucât astfel de restricții nu ar fi necesare pentru realizarea obiectivului de protecție a sănătății publice. În cazul în care situația epidemiologică o permite, libera circulație a unor astfel de persoane nu ar trebui să fie supusă unor restricții suplimentare legate de pandemia COVID-19, precum testarea în contextul călătoriilor pentru depistarea infecției cu SARS-CoV-2 sau carantina ori autoizolarea în contextul călătoriilor, cu excepția cazului în care,

¹ <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/covid-19-vaccines>

pe baza celor mai recente dovezi științifice disponibile și în concordanță cu principiul precauției, astfel de restricții suplimentare sunt necesare și proporționale pentru protecția sănătății publice și sunt nediscriminatorii.”

67. Organizația Mondială a Sănătății și alte instituții globale, în temeiul rezultatelor și a recomandărilor oamenilor de știință, desfășoară o campanie în scopul unei vaccinări cât mai largi a populației, vaccinul fiind considerat singurul instrument adecvat pentru stoparea pandemiei și pentru a limita / atenua efectele negative pe plan social și economic. Inițiativa legislativă se încadrează în acest demers internațional.

68. Pe plan național, sunt relevante rapoartele și analizele privind infectarea cu virusul Covid-19, respectiv efectele acestei pandemii realizate și publicate de Institutul Național de Sănătate Publică din România, din care reiese în mod clar și neechivoc faptul că persoanele trecute prin boală și cele vaccinate sunt într-o situație diferită, în comparație cu persoanele nevaccinate și netrecute prin boală².

69. Din analiza datelor mai sus prezentate, Colegiul director constată că cei care sunt posesorii certificatului digital Covid-19, pentru că au fost vaccinați sau pentru că au trecut prin boală, nu sunt într-o situație similară cu acele persoane care nu îndeplinesc aceste condiții. Astfel, persoanele fizice care sunt protejate ca urmare a vaccinării sau a trecerii prin boală sunt expuse unui grad mult mai redus unei viitoare infectări, probabilitatea de transmitere a bolii este mai mică, și în caz de infectare, există o probabilitate mare ca boala să se manifeste asimptomatic sau să nu prezinte o formă medie sau gravă, care să necesite spitalizare sau îngrijire ATI (se vedea în acest sens, statisticile INSP).

70. Colegiul director precizează că cei care se vaccinează contribuie:

- nu numai la menținerea propriei sănătăți, ci
- și la păstrarea sănătății membrilor comunității restrânse în care trăiesc, a membrilor societății,
- la protecția persoanelor fizice care suferă de afecțiuni medicale grave, reprezentând o categorie vulnerabilă la infectarea cu virusul SARS-CoV-2 din punct de vedere medical, a persoanelor fizice care nu se pot vaccina, pentru că nu au atins vârsta de vaccinare, au contraindicații medicale la vaccinare, respectiv nu dezvoltă anticorpi chiar dacă se vaccinează și, participă la eforturile de eradicare a pandemiei și la ridicarea restricțiilor generate de aceasta.

71. În concluzie Colegiul director constată că tratamentul diferențiat prin introducerea certificatului verde COVID-19 are loc între persoane fizice care nu se află în situații analoage, comparabile și, ca atare, nu suntem în situația unei discriminări, respectiv în situația încălcării principiului egalității și nediscriminării reglementat de art. 16 din Constituția României.

72. Pentru considerentele de mai sus, Colegiul director constată că nu suntem în prezența unei situații comparabile între persoanele care dețin un certificat verde COVID-19 și cele care nu dețin acest act.

73. În continuare Colegiul director reiterează că se poate introduce printr-o prevedere legală un tratament diferențiat între persoane care nu se află în situații

² <http://www.cnscbt.ro/index.php/analiza-cazuri-confirmate-covid19>

analoage, dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă, iar măsura este una proporțională cu scopul urmărit.

74. Colegiul director apreciază că măsura introducerii certificatului verde COVID-19 este justificată obiectiv întrucât limitarea anumitor drepturi și libertăți este legală pentru a proteja și asigura sănătatea publică.

75. Colegiul director constată că impunerea certificatului verde dorește atingerea următoarelor obiective:

- protecția sănătății întregii populații;
- eradicarea pandemiei de COVID-19;
- scăderea numărului de decese.

76. De asemenea, în concordanță cu art. 4 alin. (1) din Constituția României, Colegiul director apreciază că solidaritatea impune obligația protecției celor mai vulnerabili, chiar și prin limitarea dreptului la viață privată și a dreptului la muncă.

77. În ierarhia drepturilor și a libertăților fundamentale, protecția dreptului la viață are prioritate în raport cu dreptul la viață privată și dreptul la muncă. Aceste drepturi nu sunt în conflict, ci se află în relație de complementaritate.

78. Măsurile de limitare propuse urmăresc principiul precauției și constituie un echilibru între dimensiunea individuală și cea colectivă a dreptului la sănătate. În lumina datelor și a studiilor științifice, se dovedește siguranța și eficacitatea rezonabilă a vaccinului Covid-19, care nu poate fi numit „experimental”, așa cum a decis și Consiliul de stat din Italia în analiza legii privind obligativitatea cadrelor medicale din Italia de a se vaccina anti Covid-19³.

79. Curtea de Apel București s-a pronunțat în dosarul nr.6495/2/2020 prin Sentința civilă nr. 1166/17.11.2020 în sensul în care "măsurile care limitează drepturile și libertățile fundamentale trebuie să aibă drept scop protejarea sănătății și a siguranței publice", condiție îndeplinită în cauză, din moment ce măsurile au fost dispuse în vederea stopării și prevenirii răspândirii la nivel național a virusului SARS-CoV-2.

80. Restrângerea unor drepturi constituționale este admisă atunci când răspunde nevoii de a asigura securitatea juridică a drepturilor și libertăților celorlalți, atât din perspectiva intereselor individuale, cât și a celor naționale sau de grup și a binelui public, fiind și o modalitate de salvagardare a unor drepturi în situațiile în care exercițiul lor are un caracter antisocial. În consecință, în condițiile în care legea fundamentală solicită autorităților statului să dispună măsuri necesare pentru asigurarea sănătății publice pentru toți cetățenii, nu se poate considera că există un tratament diferențiat între o persoană vaccinată și una nevaccinată, atâta vreme cât aceasta din urmă are posibilitatea prezentării rezultatului negativ al unui test pentru a beneficia de aceleași condiții ca persoana vaccinată.

81. În cazul Boffa și alții împotriva San Marino, CEDO a recunoscut că interferența care rezultă din vaccinarea obligatorie a copiilor reclamanților împotriva hepatitei B a fost într-adevăr inspirată de unul dintre obiectivele legitime enumerate la articolul 8 alineatul (2) al CEDO, și anume necesitatea de a proteja sănătatea publicului și a persoanelor vizate (pct. 34). În acest sens, Curtea a recunoscut ingerința ca fiind

³ <https://www.lastampa.it/cronaca/2021/10/21/news/si-del-consiglio-di-stato-all-obbligo-vaccinale-per-i-sanitari-dal-1-novembre-green-pass-anche-in-austria-1.40834040/>

justificată prin protejarea vieții publice și a continuat să examineze dacă aceasta era și „necesară într-o societate democratică”.

82. În mod similar, în cazul Martorilor lui Iehova de la Moscova împotriva Rusiei, care s-a referit la vaccinarea obligatorie în timpul unei epidemii, CEDO a subliniat că „libera alegere și autodeterminare sunt ele însele elemente constitutive fundamentale ale vieții și că, în absența oricărui indiciu al necesității de a proteja terții, statul trebuie să se abțină de la a interveni în libertatea individuală de alegere în sfera îngrijirii sănătății, deoarece o astfel de ingerință nu poate decât să diminueze și nu să sporească valoarea vieții” (pct. 136). Procedând astfel, Curtea a indicat că dreptul la viață privată ar putea fi, în principiu, limitat pentru protecția terților.

83. Recent, aspecte similare au fost analizate atât în Italia cât și în Ungaria în cadrul instanțelor constituționale. În Ungaria se impunea, potrivit legii atacate, obligația ca angajații din sistemul serviciilor medicale, în scopul protecției sănătății și a vieții cetățenilor, să se vaccineze: până la data de 1 septembrie – în cazul unui vaccin cu o singură doză, prima doză până la data de 15 septembrie – în cazul vaccinului cu două doze (a doua doză urmând a fi inoculată în mod obligatoriu până la data stabilită de medic) și inocularea cu a treia doză până la data stabilită de medic. În finalul deciziei, Curtea Constituțională a Ungariei respinge capătul de cerere al reclamantilor prin care aceștia invocă faptul că sunt obligați să se inoculeze cu vaccinuri care se află în fază experimentală. Curtea respinge acest argument, arătând că toate vaccinurile Covid-19 sunt autorizate de instituțiile competente de la nivelul UE, cât și de instituția legal competentă din Ungaria. În ceea ce privește Decizia nr. 7045 din 20 octombrie a Consiliul de Stat din Italia, Secția a III-a, 20 octombrie 2021, nr. 7045 - Legitimitatea vaccinării obligatorii în temeiul art. 4 din decretul legislativ 44/2021, Consiliul de stat a analizat, preliminar, capătul de cerere al reclamantilor referitor la caracterul experimental și nesigur al vaccinurilor Covid-19. În final, Consiliul de Stat consacră principiul complementarității drepturilor fundamentale ale omului, arătând următoarele: logica așa-zisului drept tiranic, adică acel drept care nu intră în echilibru adecvat cu drepturi egale, cuvenite altora, sau cu drepturi diferite, protejate tot de Constituție, și pretind a fi întotdeauna și în orice caz satisfăcute, fără nicio limită, este, de altfel, străină unei ordini democratice, deoarece „conceptul de limită este inerent conceptului de drept” și a fost întotdeauna respins în mod expres chiar și de Curtea Constituțională care, după cum se știe, a clarificat că drepturile protejate de Constituție inclusiv cel de autodeterminare - se află într-o relație de integrare reciprocă și nu este posibil să se identifice unul dintre ele care să aibă prevalență absolută asupra celorlalte (par. 42.9 din decizie); trebuie să reamintim valoarea fundamentală a solidarității, piatra de temelie, după cum s-a mai spus, a ordinii noastre constituționale și, împreună cu aceasta, acele obligații fundamentale de asistență și protecție reciprocă, pentru sine și pentru ceilalți, de asemenea, ele stau la baza Constituției noastre (art. 2 din Constituție), obligații care leagă fiecare individ de celălalt, indisolubil, într-un „lanț social” și în acel „pact de solidaritate” între individ și comunitate care, potrivit aceleiași Curți Constituționale, stă la baza oricărei vaccinări, fie că este obligatorie sau recomandată. (par. 43 din decizie).

84. În sensul prezentei analize, **Colegiul director reține că nu există niciun dubiu care să conducă la ideea că impunerea prezentării certificatului verde nu ar urmări un scop legitim. Măsurile sunt relevante în obligația pozitivă a statului.**

Acestea sunt impuse pe baza studiilor și informațiilor pe care statul le are la dispoziție la momentul introducerii obligativității prezentării certificatului verde.”

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

17. Din înscrisurile depuse la dosar Colegiul director constată următoarele:

- petentul a avut funcția de subofițer tehnic I – suport operativ în cadrul Serviciului de Informații Externe al României;
- în contextul normativ existent, SIE avea obligația legală de a lua măsuri pe perioada stării de alertă pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID -19 și pentru menținerea capacității operaționale a tuturor structurilor;
- îndeplinirea activităților specifice din fișa postului petentului presupunea interacțiunea cu numeroși membri ai personalului instituției;
- în data de 21.07.2021 conducerea instituției a solicitat petentului să efectueze testare RT-PCR la întoarcerea din concedul de odihnă, nefiind vaccinat anti-Covid;
- în data de 24.07.2021 a intrat în concediu medical pentru 3 luni, suferind o ruptură totală de tendon ahilian;
- în data de 14.10.2021, înainte de reluarea activității, petentul a efectuat o testare RT-PCR, rezultatul fiind pozitiv, aspect ce a impus acordarea unui nou concediu medical;
- petentul și-a reluat activitatea începând cu data de 01.11.2021, însă, având în vedere situația medicală neclară a acestuia (capacitatea de muncă fiindu-i evaluată în paralel de Comisia de expertiză medico-militară, care a emis la data de 04.11.2021 **Decizia medicală nr. A 7441/5**) nu s-a putut realiza și programarea acestuia în serviciul de Ajutor al Ofițerului de Serviciu Principal;
- prin decizia medicală menționată s-a stabilit diagnosticul funcțional de deficiență ușoară și o incapacitate adaptivă ușoară de 30% care nu determină un grad de invaliditate, însă îl clasează pe petent ca apt limitat în timp de pace și război;
- s-a luat în considerare solicitarea petentului de a fi menținut în activitate și, având în vedere recomandările formulate, s-a identificat un post liber în instituție, compatibil cu starea de sănătate a petentului;
- în consecință, la data de 07.02.2022 petentul a fost mutat pe un post de subofițer gestionarea patrimoniului cu schimbarea domeniului de activitate, cu acordul petentului;
- potrivit fișei postului, responsabilitățile petentului nu au presupus activități fizice intense;
- în intervalul 14.02 - 06.03.2022 petentul s-a aflat în concediu de odihnă, iar în data de 30.03.2022 a depus raportul de demisie, solicitând trecerea în rezervă;
- având în vedere această solicitare, s-a emis ordinul de trecere în rezervă a petentului.

18. Având în vedere că petentul nu a completat petiția cu probele solicitate, se clasează capătul de cerere care vizează fapte de hărțuire.

19. Colegiul director constată că o serie de afirmații ale petentului nu se confirma, astfel s-a efectuat o testare RT-PCR, rezultatul fiind pozitiv; petentul a fost mutat pe un alt post cu acordul lui și din cauza condiției de sănătate, nu forțat; petentul și-a dat demisia din proprie inițiativă, semnând această solicitare.

20. Privind testarea RT-PCR Colegiul director consideră că fapta nu poate fi considerată ca fiind diferențiere, având în vedere măsurile generale impuse de cadrul normativ existent. Având în vedere faptul că îndeplinirea activităților specifice din fișa postului petentului presupunea interacțiunea cu numeroși membri ai personalului instituției, reclamatul avea obligația de a proteja sănătatea angajaților. Mai mult, măsura a și fost absolut necesară, petentul fiind testat pozitiv, astfel reclamatul a prevenit îmbolnăvirea și

poate decesul colegilor petentului. Din punctul de vedere al pericolului de infectare cu COVID experții medici au stabilit că persoanele vaccinate se află în situație diferită față de persoanele nevaccinate.

21. În consecință, în situația lipsei diferențierii, fapta nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Clasează capetele de cerere pentru care petentul nu a depus probe, petiția fiind incompletă conform art. 11 alin. 1 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;
2. Nu se confirma capetele de cerere privind refuzul testării RT-PCR, mutarea forțată pe un alt post și demisionarea forțată conform art. 20 alin. 6 din **O.G. nr. 137/2000**;
3. Solicitarea testării RT-PCR a persoanelor nevaccinate nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**;
4. O copie a prezentei hotărâri se comunică părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii: —

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA - Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SULIMAN SECYL – Membru

Redactată și motivată: A.Cs., S.A., H.I.
Data redactării: 01.02.2023

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

